

Második jogalapjával a fellebbező a kontradiktórius eljárás és a védelemhez való jog tiszteletben tartása általános elvének az Elsőfokú Bíróság általi megsértésére hivatkozik, mivel e bíróság hivatalból hozott fel egy olyan jogalapot, amelyet nem tárgyaltak és nem vetettek fel az elsőfokú eljárásban.

Harmadik, három részre tagolódo jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 230. és EK 253. cikket az EK 88. cikkel összefüggésben, és az állami támogatásokra vonatkozó eljárás lefolytatásának szabályait.

E tekintetben a fellebbező először is azt állítja, hogy a vitatott intézkedések „új” támogatásokként való minősítése már nem vitatható a Bizottság végleges határozata elleni keresetben, hiszen a tagállamok és a többi érdekelt e ponton megtámadhatta volna a hivatalos vizsgálati eljárás megindítását elrendelő határozatot. Mivel ez utóbbi határozatot nem vitatták, jogerőre emelkedett, és a végleges határozat tehát e kérdésben pusztán megerősítő aktus, keresettel nem támadható meg.

A fellebbező másodszer azt állítja, hogy valamely aktus jogszerűségét az ezen aktus elfogadásának időpontjában fennálló ténybeli és jogi elemek alapján kell értékelni. Ugyanakkor a jelen esetben az akta egyik eleme sem engedi meg azon vélekedést, hogy a vitatott nemzeti intézkedések nem minősültek támogatásnak a bevezetésük időpontjában.

Harmadszer a fellebbező azt állítja végül, hogy mindenképpen a tagállam és adott esetben a harmadik érdekeltek – nem pedig a Bizottság – feladata annak bizonyítása, hogy valamely támogatás létezik. Ilyen bizonyíték hiányában a Bizottság nem köteles e tekintetben indokolással szolgálni.

Negyedik jogalapjával a fellebbező az EK 253. cikknek az EK 87. cikk (1) bekezdésével és az EK 88. cikk (1) bekezdésével összefüggésben történő megsértésére hivatkozik, annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság az indokolási kötelezettség megsértését állapította meg a 659/1999 rendelet 1. cikke b) pontjának v. alpontja alkalmazásának vonatkozásában, holott e cikk csak támogatásnak nem minősülő intézkedésekre alkalmazható azok végrehajtásakor, és a Bizottság az első fokon megtámadott határozatban bizonyította, hogy a szóban forgó intézkedések a bevezetésük óta mindig is támogatásoknak minősültek. Továbbá a felek egyike sem vette figyelembe a közös piac fejlődését, amely alapján a hatályba lépésükkor támogatásnak nem minősülő intézkedések később támogatások lettek.

Ötödik jogalapjával a fellebbező ugyanezeknek a szabályoknak, valamint a 659/1999 rendelet 1. cikke b) pontja v. alpontjának megsértésére hivatkozik, annyiban, amennyiben az Elsőfokú Bíróság külön indokolási kötelezettséget írt elő a Bizottság számára ez utóbbi cikk alkalmazását illetően, a Tanács és a Bizottság által tett nyilatkozatok miatt. Ugyanakkor a fellebbező egyértelműen bizonyította, hogy a Bíróság állandó ítélezési gyakorlata alapján az ilyen nyilatkozatoknak nincs hatása a nemzeti intézkedéseknek az állami támogatásokra vonatkozó közösségi szabályokra tekintettel történő vizsgálatára, mivel a támogatás és a létező támogatás fogalma szigorúan objektív fogalmak.

Hatodik jogalapjával a fellebbező végül azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság megsértette az EK 88. cikk (1) és (2) bekezdését és az EK 253. cikket, valamint a 659/1999 rendelet 4. cikkének (4) bekezdését és 6. cikkének (1) bekezdését annyiban, amennyiben teljes egészében megsemmisíti a Bizottság határozatát, e határozatnak a hivatalos vizsgálati eljárásnak a 2003. december 31-ét követő időszakra való kiterjesztésére vonatkozó részét is beleértve. Ugyanakkor az Elsőfokú Bíróság egyáltalán nem magyarázta meg, hogy a 659/1999 rendelet 1. cikke b) pontja v. alpontja alkalmazására vonatkozó indokolási kötelezettség állítólagos megsértése mennyiben volt alkalmas a határozat e részének érvénytelenítésére. E bíróság továbbá figyelmen kívül hagyta azon elvet, amely szerint ha valamely tagállam nem nyújt egyetlen olyan bizonyítékot sem, amelyből azt lehetne gondolni, hogy a vitatott intézkedések létező támogatásoknak minősülnek, a Bizottságnak új támogatásokként kell kezelnie ezen intézkedéseket az EK 88. cikk (2) és (3) bekezdésében előírt eljárás keretében.

(¹) HL 83 L., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.

2008. február 28-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Belga Királyság

(C-92/08. sz. ügy)

(2008/C 116/23)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és J. Enegren meghatalmazottak)

Alperes: Belga Királyság (képviselő: D. Haven meghatalmazott)

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy a Belga Királyság – mivel nem fogadott el minden olyan törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, amely szükséges ahhoz, hogy megfeleljen az európai szövetkezet statútumának a munkavállalói részvétel tekintetében történő kiegészítéséről szóló, 2003. július 22-i 2003/72/EK tanácsi irányelvnek (¹), illetve nem bizonyosodott meg arról, hogy a szociális partnerek megállapodás útján bevezetik-e a szükséges rendelkezéseket, vagy mindenesetre ezeket a rendelkezéseket nem közölte a Bizottsággal – nem teljesítette az ezen irányelv 16. cikkének (1) bekezdéséből eredő kötelezettségeit;
- kötelezze a Belga Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2003/72/EK irányelv átültetésére előírt határidő 2006. augusztus 18-án lejárt.

(¹) HL L 207., 25. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 338. o.

2008. február 29-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Luxemburgi Nagyhercegség

(C-95/08. sz. ügy)

(2008/C 116/24)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: G. Rozet és P. Oliver meghatalmazottak)

Alperes: Luxemburgi Nagyhercegség

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Luxemburgi Nagyhercegség – mivel nem hozta létre a helyes laboratóriumi gyakorlat (GLP) ellenőrzésének elvégzésére hatáskörrel rendelkező szerveket – nem teljesítette a helyes laboratóriumi gyakorlat (GLP) alkalmazásáról szóló, 2004. február 11-i 2004/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 3. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- a Bíróság a Luxemburgi Nagyhercegséget kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A 2004/9/EK irányelv átültetési határideje 2004. március 12-én lejárt. Az alperesnek még mindig nem állnak rendelkezésére azok a szervek, amelyek rendelkeznek a helyes laboratóriumi gyakorlatnak való megfelelés értékelése érdekében a laboratóriumok ellenőrzéséhez, és az utóbbiak által végzett vizsgálatok felülvizsgálatához szükséges hatáskörrel.

(¹) A helyes laboratóriumi gyakorlat (GLP) ellenőrzéséről és felülvizsgálatáról szóló, 2004. február 11-i 2004/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 50., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 8. kötet, 65. o.).

Cour de Cassation (Grand-Duché de Luxembourg) által 2008. március 5-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilege SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck, Marc Meyer és Jean Petitdidier kontra Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group SA, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ) – Beavatkozók: Dexia Luxpart SA és társai

(C-101/08. sz. ügy)

(2008/C 116/25)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de Cassation (Grand-Duché de Luxembourg).

Az alapeljárás felei

Felperes: Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilege SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck, Marc Meyer és Jean Petitdidier

Alperes: Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group SA, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs GmbH, Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A részvényesek egyenlőségére, közelebről a kisebbségi részvényesek védelmére vonatkozó utalások, melyek
 - a) az 1976. december 13-i 77/91/EGK második társasági jogi irányelv (¹) 20. és 42. cikkében;
 - b) a Bizottság 1977. július 25-i, az ingó vagyon átruházására vonatkozó európai magatartási kódex létrehozásáról szóló ajánlásának (²) harmadik alapelvében és tizenhetedik kiegészítő rendelkezésében;
 - c) az értékpapírok hivatalos tőzsdei jegyzésre történő bevezetésének összehangolásáról szóló 1979. március 5-i 79/279 irányelv (³) mellékletében szereplő C. Forma 2. pontjának a) alpontjában, melyet az egységes szerkezetbe foglalt 2001. május 28-i irányelv átvett;